

Tội Lỗi (Phần 3)

Lương tâm con người không phải là thẩm phán đáng tin cậy để định tội lỗi vì nhiều người đang sống trong tội lỗi mà không thấy mình có tội gì hết. Tiêu chuẩn để định tội lỗi là Lời Chúa (Kinh Thánh), là Luật Pháp của Chúa. Không biết Kinh Thánh thì sẽ không biết sự thật tội lỗi của mình như thế nào, **“Nhưng tôi chỉ bởi luật pháp mà biết tội lỗi; vì nếu luật pháp không nói: Người chớ tham lam, thì tôi đã không biết sự tham lam”** (Rô-ma 7:7).

Kinh Thánh cho chúng ta biết tội lỗi là **“sự trái luật pháp”** (1 Giăng 3:4) là **“mọi sự không công bình”** (1 Giăng 5:17), là **“biết làm điều lành mà chẳng làm”** (Gia-cơ 4:17), là **“làm điều chi không bởi đức tin”** (Rô-ma 14:23). Tội lỗi không những là phạm luật của Chúa mà còn là không đạt được tiêu chuẩn thánh của Ngài. Thí dụ như tiêu chuẩn thánh của Chúa là 7 điểm, mà bạn và tôi cố gắng hết sức chỉ đạt đến điểm 6 là sót rồi. Áp dụng tiêu chuẩn đạo đức con người để định tội lỗi là một sai lầm lớn bởi vì đến Ngày Phán Xét, Chúa sẽ định tội con người theo tiêu chuẩn thánh của Ngài!

Khi bạn và tôi vi phạm luật pháp của đất nước mình đang sống, chúng ta sẽ bị cáo ra tòa, bị xét xử và định tội. Nhiều người phạm tội một cách kín đáo và khéo léo thoát được sự phán xét của con người, nhưng không một ai sẽ thoát được sự phán xét của Chúa (Rô-ma 2:3), là Đấng ở khắp mọi nơi, thấy và biết hết mọi sự, và định tội ngay từ trong lòng, ý tưởng hoặc động cơ thúc đẩy. Chưa giết người, nhưng khinh bỉ hoặc thù ghét người khác là tội rồi (Châm ngôn 14:21, Giăng 3:15). Chưa phạm tội ngoại tình, nhưng có tham dục trong lòng là đã phạm tội rồi (Ma-thi-ơ 5:28). Không biết ơn và không kính thờ Đấng Tạo Hóa là tội rồi (Rô-ma 1:21-25).

Chúa Jêsus tóm tắt luật pháp của Ngài trong hai điều: **“Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người”** và **“Người phải yêu kẻ lân cận như mình”** (Mác 12:30-31). Bạn và tôi có vi phạm luật của Chúa không? Hẹn bạn bài tới.